

П. З. Гуцал

Довбуш

«**ДОВБУШ**» – спортивний клуб. Засн. 1920 у Чернівцях з ініціативи чл. місц. студент. клубу «Запороже» як укр. спортивне товариство. Від 1931 – спорт. клуб. Мав секції з футболу, хокею, волейболу, гандболу, легкої атлетики, катання та бігу на льоду, водних видів спорту тощо. Серед провід. чл. – Оксана, Тарас і *Омелян Суховерські, Р. Ясеницький, С. Бошняк, Т. Глинський, М. Іванович, Р. Турушанко* (1936 представляв Румунію в змаганнях фігуристів на 4-х зимових Олімпійських іграх у м. Гарміш-Партенкірхен, Німеччина), І. Янковий. Гол. ділянкою діяльності «Д.» була футбольна секція, що існувала з квітня 1921. Її команда 1923 і 1935 виграла першість Чернівців; 1935–38 – виступала в чемпіонаті Румунії. 1936, перемігши у вищій групі Буковини, команда здобула право грати у 2-й лізі нац. дивізіону, однак шовініст. налаштована румун. федерація зарахувала команду «Д.» до нижчої ліги, в якій вона завоювала 2-е місце. До секції також входили резервна (від 1922) та юніор. (від 1930) команди; остання 1938 стала віце-чемпіоном Румунії. Тренування і матчі проводили на власному стадіоні «Д.», розташованому за містом неподалік р. Прут; його будівництво велось від 1925 за нар. пожертвування. Гравці носили футболки синьо-жовтого кольору, що свідчило про нац. традиції в діяльності «Д.» 1925–31 існувала жін. команда з ручного м'яча, котра двічі виборювала першість Буковини. Спорт. товариства Чернівців 1929 засн. міську хокейну лігу, до якої входила команда «Д.» (1-й тренер – *В. Шерей*). Діяли легкоатлет. (від 1925) і волейбольна (від 1934) секції, що мали власні приміщення для тренувань. Команди «Д.» постійно брали участь у змаганнях на першість міста і краю та товариських матчах, що проводили у Львові, Станіславі (нині Івано-Франківськ) й ін. містах. Під впливом діяльності «Д.» у містах і селах Буковини виникали укр. спортивного товариства й клуби, 1936 їх було 26. Від 1935 через заборону властей «Д.» не міг посилати свої команди за межі Румунії і приймати у себе укр. клуби з ін. країн (насамперед це унеможливило його зв'язки з укр. спортивного товариствами і клубами Галичини); 1937 було заборонено учням шкіл брати участь у нерумун. спортивного товариствах і клубах. Зі встановленням 1938 військ. режиму

в Румунії робота клубу суттєво утруднилась. Діяльність «Д.» припинила рад. влада восени 1940. Голови – Ф. Єнджейовський (1920–31), С. Проць (1931–36), А. Ганицький (1936–40). Серед меценатів – В. Залозецький, [О. Кобилянська](#).

Рекомендована література

1. Український спортивний клуб «Довбуш» – Чернівці та український спорт на Буковині 1920–1940. Чикаго, Балтімор; Філядельфія, Торонто, 1984;
2. Вацеба О. Нариси з історії західноукраїнського спортивного руху. Ів.-Ф., 1997;
3. Леко Б., Мандрик М. Товариство «Довбуш» та його роль у національному відродженні буковинців в 20–40 роках ХХ ст. // Проблеми активізації рекреац.-оздоров. діяльності населення: Мат. II регіон. наук.-практ. конф. Л., 2000.

Бібліографічний опис:

Довбуш / П. З. Гуцал// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-20401>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).